

14633

III

8

P

UNIVERSITAS
CRACOVENSIS

Akta porne 2 r. 1776.

Ad Bartolomeo

1889

1889. III. 149.

8 r. 1776

Prawo pol. 4995. vol. VIII.

Numerus currens	Litera S.	Artes.	Leipzig Sturm und Drang	Forma	Armamentum	Forulus	Series
	Stade. F		Vom Musikalisch-Schönen. Mit Bezug auf Dr. E. Hanstlick's gleichnamige Schrift. Inauguraldissertation Strom: 54 - 8.	8.			

Treść voluminu VIII.

1. Olizarowicz Fr. Produkt sprawy.
2. Sulistrowscy - Stan sprawy.
3. Wołodzko - Próba dekretu
4. Pacowie - Wyłożenie sprawy.
5. Bernowicz - Sprawa z Niezabotowskimi
6. Kozierowscy - Meritum sprawy.
7. Miniewscy - Sprawa z Jezierskimi.
8. Krawcowscy - Wykład sprawy.
9. Syruć - Kontrowersya
10. Nagurscy - Doniesienie sprawy.
11. Woyzbunowicz - Sprawa
12. Szaszkiewicz - Produkt.
13. Tubielewicz - Replika.
14. Hurynowicz - Replika
15. Tubielewicz - Resolutio
16. Tomnowicz - Replika.
17. Kalenkiewicz. Oznajmienie interesu.
18. Wto procesus Growskim.
19. Growscy - Replika.
20. Włowski A. Proceder
21. Wto Replika.
22. Swanowski - Accessorium.
23. Piszczała - Replika.
24. Legowiczowie - Narratywa sprawy.
25. Furowie - Replika.
26. Sbarska - Wiadomości o interesie.
27. Franciszkanie - Usprawiedliwienie.
28. Lyrzkiewiczowie - Wykład sprawy.
29. Jeleniski - Explikacya sprawy.
30. Rozembergowie - Wykład sprawy.
31. Ropona - Stan interesu.
32. Gwoździński - Wykład sprawy.
33. Meritum sprawy XX. Franciszkanów.
34. Grabowscy - Replika.
35. Bielauscy - Replika.
36. Sulistrowski - Replika karmelitom
37. Karmelici - Replika Sulistrowskiemu.
38. Zawisza - Replika Ruszczycom.
39. Ogancowski - Status causae.
40. Sorokowice - Stan sprawy.
41. Naramowski - Wykład sprawy.
42. Koszaryc - Produkt sprawy.
43. Kredytorów prośby z Koszarycem.
44. Pocięja - Petita przeciw Koszarycowi.
45. Skirmontowie - Produkt sprawy z Orzeszkami
46. Orzeszkowa Teresa. Produkt.
47. Orzeszko ~~Karimierz~~ - Categoria ultima
48. Wto Ludwik - Produkt z Karimierzem O.
49. Wto Benedykt - Produkt z Karimierzem O.
50. Swanowscy - Sprawa z Harosta, Swanowskim
51. Swanowski Harosta - Resolucya.
52. Massalski ^{Ignacy} - Sprawa z Niesiołowskimi
53. Brodowski - Produkt sprawy z Massalskim
54. Lencowicz. Usprawiedliwienie Massalskiemu
55. Lencowicz - Status causae przeciw Massalskiemu
56. Wierzeyski. Produkt przeciw Massalskiemu.
57. Niesiołowscy - Reporycya Massalskiemu
58. Massalscy - Replika Niesiołowskiemu.
59. Horain ito. Replika Lencowiczowi i. Ld.
60. Lencowicz J. Replika Massalskiemu
61. Pawlikowscy - Głos odpor. Massalskiemu.
62. Niesiołowscy. Petita przeciw Massalskiemu
63. Wierzeyski - Petita przeciw Massalskiemu
64. Lencowicz - Petita przeciw Massalskiemu

1775

24
23

R E P L I K A

WJP. Piłczalaý Oberzfleytnanta Leyb Regimentu Woysk
W. X. L. z WJPP. Jwanowkimi Starostami Sądowymi y
Starościcem Wwoztwa Miń: we dwóch Częściach.

*Część pierwsza w punkcie pierwszym pierwszeństwem długi y kognicyi od po-
śledniey WW. Sztow Miń: wlewkem od JW. Tyzkiewicza nabytey pre-
tenfyi, a za niemi żadaney do Lackowszczyzny Rehabicyi W. Piłczalaý
wyzwoli. W drugim punkcie zarzuty WW. Sztow Minskich ku zniewadze
konwikcyi Piłczalińskiej względem Regestrow zażyte iako nie prawne
a Dekretem oczewistym Trybunalskim przeciwne zniefse. w Trzecim
punkcie wszelkie przeciwko konwikcyom pretenfye przez WW. Sztow
Minskich po formowane wespół z żadaną inkwizycyą kalkulacyą y weryfi-
kacyą umorzy.*

*Część druga: Ze opisy ugodliwe, iako nic innego nie znaczą tylo satysfakcyą
Dekretowi Trybunalskiemu nie dopełnioną; tak one będą odrzucone,
czyli przyjęte na twierdżę teyże satysfakcyi. jednakże że z possessyi Lac-
kowszczyzny W. Piłczalaý nie ruynują: w następney prawdzie da poznać.*

Co do pierwszego tey części punktu.

*Za dług W. Oberzfleytnantowi winny, iest długiem zeszłego Jozefa Iwana-
wkiego między innymi Dobrami Aktora Lackowszczyzny Oyca teraz po-
zwanych, około tego żadaney w prawdzie niema dysputy, bo wszystkie
zapozwy y w nich wzajemne żaloby zgodnym tey prawdy stają się prze-
świadczeniem: na Dowod czytać one.*

*W. Stanisław Iwanowski Sttcic Minski że iest synem zeszłego Stry dłużnika
y że nie nabyciem własnym, ale za prawem natury w głowie natury Oyca
swojego stał się Aktorem Dóbr Lackowszczyzny a razem tegoż długi rów-
nym iako Oyciec onego debitorom; T to nie iest wypartym.*

*A kto posięga Dobra prawem od Oyca natury spadłe, że ten nosi y brzemio-
na czyli staje się powinowatym znośzenia długow Oycowskich, tak wy-
rażne prawo w ar. 18. z Rozdz. 7. konkluduje, Czytać ony.*

*Tym więcej kiedy nim zdolnym stał się dla lat nie doyrzających dozaciągania
długow osobą swoją; już on jako z prawa natury Aktor y Dobra onego
wzszelkie po Oycu dostałe w powinowactwo nie uchronnego zaspokojenia
długu Piłczalaý winnego Dekretem oczewistym Trybunalskim przekona-
ne y osądzone zostały.*

*1761. Februar: 27. dnia Dekret oczewisty Trybunalski z nim samym z dokła-
dem braci iako równych Debitorow a razem naturalnych opiekunow
ferowany Legatur.*

*Kiedy zaś wszystkie generico nomine dobra W. Starościca pod obowiązek dłu-
gu osądzone, więc wszczegulności żadne atym samym Lockowszczyzna
od tegoż długi wyzwolone nie zostały.*

*Pierwsze zatym Prawo W. Piłczalaý z Dekretu Trblgo za dług iemu winny
do wszelkich dobr, nizli Prawo sukcesy W. Sttcicowi otworzyło się.*

*Sami nawet JW. Starostowie Miń: tey pierwszości wymówić niemogą;
kiedy kwitacya przez nich od W. Piłczalaý że dwódziesiu tysięcy wzięta
salvam actionem o 10000 do osoby W. Starościca y do dobr onego według
Dekretu Trybu: zachowująca zupełnym tey prawdy iest przeswiadcze-
niem w dowod.*

1761 Marca 19. dattney corundem 26. d. w Magdeburyi Mińskiej przyznanej
kwitacya vidimus legatur

Obiekcya zaś Starostow przeciw Dekretowi oczewi: Tryb: wniesiona, że
Lackowiszczyna wespół z Przyłukami zostawała pod dożywociem JW.
Jozefowey Jwanowskiej Starościny Miń: Matki pozwanych, obiekcya
jest kolateralną do Sprawy teraznieyszey nie wchodzącą y nie do wzajem-
ney kwestyi o pierwszość długu niezkładającą ani pomagającą.

Wszakże gdyby wchodziła w rozładek sprawy ninieyszey de prioritare: wez-
wany byłby od W. Piłczala Dekret Marszałkowski pod Rokiem 1759 9bra
22 d sumę teraznieyszą W. Piłczalowi na wszelkich dobrach zeszłego
Stty przyładający; a przez Dekret Trybunałski nakazem zgodney satys-
fakcyi potwierdzony.

Aten d. lby poznać że dozywocie Starościny testamentem 1760 7bra 1. d.
na Przyłukach y Lackowiszczynie zapitane, Rokiem od długu Piłczaylin-
kiego późnieyze przed pierwszym przodkować niemogłoby.

Nadto gdyby się okazało pierwszym Prawem dozywocie Starościny zeszyły
do Lackowiszczyny, od długu wiecznika uwolniłoby niemogło etiam w
tych dobrach dożywotnich, chyba doczasu extenuacyi dożywocia wstrzy-
mać satysfakcyą zdolnym stałoby się bowiem.

Prawo statutowe w Ar: 4. z Roz: 7. dozwała mimo Prawo dożywotnie do-
bra komu chcąc sprzedać.

Aczemż na dziedzictwie do sprzedania wolnym dług Dziedzica a to ieszcze
dekretom na wszelkich dobrach zabezpieczony niema mieć skutku w osą-
dzoney satysfakcyi.

Tym barziesy kiedy dozywocie poślednie, kiedy o dozywocie sprawy nie-
ma, kiedy po zakończonym dozywociu pierwszy rozpoczął proceder Pi-
łczala o satysfakcyą Dekretowi pozywając z Lackowiszczyny niżli pra-
wo zastawne Tyfakiewiczowi od Starościca wydane zostało; kiedy ze-
szła Starościna dozywociem swoim sądenia summy dla Piłczala na wszel-
kich Dobrach a tym samym y na Lackowiszczynie niebroniła y bronie
jako poślednie zapisy mająca niemogła.

Więc zarzut WW. Starostow przeciw Dekretowi oczewi temu Trybunałskie-
mu sumę na wszelkich Dobrach ipso facto y na Lackowiszczynie przyśa-
dzającemu pewnym jest zarzutem w sprawę nie wchodzącą a ku zniewa-
dze Dekretu podany barziesy ukarania niżli utrzymania pierwszości jest
ogodnym.

Ani zarzut przemilczenia dawności z Artykułow do innego przypadku sta-
nowionych opisanej od WW. Starostow Mińskich wrzucony W. Piłczalę
z pierwszości zrazić y z possessyi Lackowiszczyny zruynować może:
kiedy.

Trybunał Dekretom swoim exolucyą Sądzoney na Starościcu y na wszelkich
Dobrach summy do doyscia lat zawspendował. *Czytał Dekret.*

Skoro Starościc przyzedł do lat zupełnych; skoro Matki równo z życiem
dozywocie skończyło się; skoro Trybunał Dekretom swoim 1769 Januarii
27. dn. Lackowiszczynę Starościcowi jako sukcesorowi po Oycu dłu-
żnym spadłą przywrócił, *videtur Dekret.*

Wkrótce W. Piłczala pozewem na Lackowiszczynie pozwany do satys-
fakcyi Dekretowi z teyże Lackowiszczyny przed Trybunał adcytował
Starościca.

1770. Januarii 11. dn. pozew widzieć podany y zeznany.

Prawo zaś o dawnościach nie jest jedne na wszystkie przypadki ani wszyst-
kich spraw rodzaj jednym prawem co do dawności skonkludowany.

A iż innego rodzaju sprawy niema, iako tylo o dług Oycowski na Synie y
w wszystkich onego Dobrach łączony do tego więc rodzaju iaka y wielora-
ka była dawność, krótka dacie się dystrynkcyą.

Dwa są rodzaje do długow na Dobrach opisanych lub Dekretami wskazy-
nych.

Pierwszy rodzaj w Art. 91. z Roz. 4. do lat 10. na utratę rzeczy zamierzony
iż kredytorowie gdyby po skazaniu Urzędowym 10. lat przemilczeli wie-
cznie milczeć mają, to jest tracić summę powinni, *Legatur.*

Drugi rodzaj dawności o długach prostych y z prawa Dekretami wskazy-
służę possessorom od Debitora dobra nabywającym y znajduje się w Art.
10. z Roz. 7. a ten różni się od pierwszego rzeczą: y czatem różni się
rzeczą, bo utraty dla kredytora niezakłada, possessora uwalnia, a do
istca odsyłać każe, różni się czatem bo nie dziesięć-letni, ale trzyletni
termin przemilczenia zakłada, a to od daty prawa nabywającego Do-
bra, *Legatur.*

A nad te dwa prawa do przypadku niniejszey sprawy summowney żadney
inne prawa w argumencie dawności służyć niemogą, bo są do innego, a
równego spraw gatunku stanowione.

Atu już uwagą z wrócić się należy do Sprawy niniejszey iako ona jest y od
którego do którego czasu dawność przemilczano WW. Starostowie rozu-
mieć y twierdzić zechcą.

Od daty Dekretu Trblgo 1761 Febr: 1. d. do daty zapozwu na Lackowszczy-
w Ru 1770 Januarii 11 d. o satisfakcyą Dekretowi wydanego.

Alić ich argument będzie przeciw Dekretowi, kiedy Dekret przysądziwszy
summę na wszelkich dobrach do lak trzech ad competentiam annorum exo-
lucyą za suspendował, ipso facto wtym czasie niepozywać ale milczeć y
czekać nakazał. *Legatur Dekret.*

zdo. przeto 1764 był czasem czynienia Dekretowi satisfakcyi.

Od tego więc Ru 1764 czas czynienia Prawem niezamilczanym do lat 10
zamierzony, bowiem w Ru 1770 Januarii 11 d. pozew na Lackowszczy-
nie po Stścica ad satisf. stionem Dekretowi na ten czas kiedy JW. Tysz-
kiewicz ani Sttowie żadnego do Lackowszczyzny Prawa nie mieli ad in-
stantiam W. Piszczalę zakroczył.

A Starościec zapozwany z Lackowszczyzny by iako dawność onemu do kas-
saty tey summy służyć mogła, oto nigdy na W. Piszczalę nie manifestował
się, niepozywał, Procederu wzajemnego niewszczywał nikomu o to mo-
wienia Prawa y niemógł wydać iako przed czasem cytowano, y niewy-
dał.

Spytać się więc Starostow należy naktórym z tego dwuyga wymienionych
Praw argument swój dawności zasadzają.

Jeżeli na Ar: 91. z Roz. 4. przez zamilczenie dziesięcioletney dawności utra-
tą kredytora summy grożącego? tego czasu niedowiedli y ten im nie słu-
ży kiedy przed zapozwem w Ru 1770 wydanym Stwie debitorami nieby-
li y Prawa żadnego do Lackowszczyzny nieokazali.

Nawet terazniejsza żaloba WW. Sttów niewedług tego Ar: 91 do kassaty dłu-
gu, ale do przenosu z iednych nadrugie dobra a prawo statutowe Ar: 54
z Roz: 4. nic przeciwko żalobie mówić niekaże

Więc sami siebie osądzili, że y czas do utraty niezamilczany, y mówić o u-
tracie z czasu przed swoim nabyciem uplynionego nie są zdolni.

Jeżeli na Art: 10 z Roz: 7 dawność do lat trzech od nabycia dobr prawego
zamierzającym argument swój gruntować zechcą: iako powinni barzicy
nierównie na swym zdaniu omyleni zostaną.

Bowiem prócz zapozwu przed nabyciem prawa zastawnego w Lackowszczy-
nie podanego, że czas trzyletney dawności od daty tegoż Prawa w Roku
1770 Mar: 20. d. y to niepossefsonalnego do zapozwania WW. Sttów po-
pośledniey weszłych w possefiją Lackowszczyzny przez W. Piszczalę nie-
zamilczany. *W dowod.*

1771 Febr: 25. d. Dekret kontumacyiny na Stścica iako po Dekrecie ocze-
wistym

wistym in captatum tempus zwskazem summy na Lackowfczyznie wypa-
dly videatur.

Y kiedy zatymże Dekretem do Lackowfczyzny od prawowana była exeku-
cya Stwie iefzcze w fwey poffeffyi niemieli, ale Stfcie iako poffeffor tey-
że exekucyi w Lackowfczyznie bronil. *Swiadkiem tego list testymonialny Urzęd:*
1771 Marca 29 d. *widzieć.*

Po fprowadzoney exekucyi kiedy mimo pierwłzość zapozwu y konwikcyi
Stwie za Prawem poślednim welzli w poffeffyę, równie z Stfcicem wraz
pozwanemi przed Trbł zostali.

1772 Januarij 20 d. pozwy po Starořtow y Starořcica przed Trbł wyniefione
widzieć.

Od daty więc 1770 Mar: 20 d. Prawa zařtawnego nietylo 3. Lt ale y dwóch,
a od daty poffeffyi WW. Starořtow po exekucyi zasřley y Ru zupełnego do
zapozwu w Ru 1772 Jan: 20 d. wyniefionego W Pifzczało niezamilał.

A zatym wedle wezwanego przez WW. Stow Ar: 10 z Roz: 7: czas dawno-
ści od daty nabycia zakładającego, nie W. Pifzczało do innych dobr, ale
Stwie zapłaciwszy summę WW. Pifzczałefami pro repetitione do W. Sta-
rořcica odeřłani być powinni.

Tak bowiem wyraźnie tenże art: 10. z Rozdz. 7. konkluduje in verba: *Wszak-
że jeřliby o ten dług także Urzędownie zapisany do prawa pozwał tego, który
to imienie dzierż, dawności takiej nieomieszkałszy; temu według zapisu iego
pierwszego ten dług naturze imieniu ma być przyřądzon. A ten który w dzier-
żeniu będzie tego dzi dzitwa on dług ma zapłacić temu, który pierwszy zapis
ma, a sam ma ty h pieniędzy y każdego inřzego nakładać do iřkiwad się na iřcie
Eř a przy końcu toż sam o przeryřkach z Prawa skazanych rozu nieć y sřdzić
każę Legatur § 2do Eř 3to.*

A ta znowu WW. Stowie iřřli do Sprawy wrócić się zechcą; z naydą y w
naturze dług W. Pifzczały Pierwřzy, bo Oycowski a WW. Starořtow
synowski, y w Dokumentach pierwřzy, bo Dekret Trybunałski na wiel-
kich Dobrach przyładający iest pod Rżkiem 1761. F. br: 27. a Prawo za-
řtawne od JP. Tyszkiewiczza przelane iest pod Rokiem 1770. Marca 20 d.
dziewięć laty poznayęze.

Więc WW. Stowie według nauki tegoż prawa albo dług W. Pifzczałef win-
ny zapłacić z Lackowfczyzny, a repetycyi iřukać na Stfcicu, albo z swo-
im prawem zařtawnym iako poślednim iřć powinni do Burbiřzek kędy
Ewikcyę tymże prawem mają sobie opifańę *Legatur ich Prawo.*

Równie mieć chce prawo ar: 73. z Roz: 4. który *Legatur.*

Objekcya WW. Sttow że w zapozwie pierwřzym po Sttca wyniefionym Pi-
fzczało nie proři summy z Lackowfczyzny sřdzenia a pierwřzość nie od-
pokładania na Dobrach pozwow ale od wyniefioney do tych Dobr żaloby
ma się rozumieć.

Ergo on według ar: 73. nie ma pierwszego kroku do Lackowfczyzny od
prawa zařtawnego.

Zawod wielki y przeciwko naturze sprawy y przeciwko prawu Statutowe-
mu.

Zawod pierwszy przeciwko naturze y rozpoznaniu sprawy; kiedy żaloba
w pierwszym zapozwie Pifzczały ma się do fatisfakcyi Dekretowi, a De-
kret Trybun: kiedy żadanych Dóbr Sttca od zapłaty długu Oycowskiego
ipso f. cto y Lackowfczyzny nie uwolnił, ale na wıřyřtkich Dobrach przy-
řadził.

Więc miedzy innemi Dobr. mi z Lackowfczyzny o zapłatę summy była y
iest ż. łoba W. Pifzczały.

Zawod drugi przeciwko prawu Statutowemu, kiedy wyraźnie konkludie
in hac verba: *A Urządnař żalobnikowi na onymże Imieniu na którym p. zwiy
kłać poczęto od prawę do końca czynić ma według tego Statutu. Legatur.*

Pod-

Podobnież Konst: 1726. Roku titulo Dobra wskazani y przezykami onerowane aby indilate executioni praetentorum podlegały, a nowi possessorowie aby do swoich Ewktorow odsyłani byli postanowiła *Legatur*.

Wszakże niech ten argument przeciwko naturze sprawy i przeciwko prawu wniesiony że nie odpokładania na Dobrach pozwu zwiższego pod R. 1770.

Jan: 11 dn: ale od wyniesionej žaloby ma się rozumieć priorit: s? còz n. powtórnny pozew w Ru 1772. Janu: 20. dn: zgodnie z art: 10. R: 7. przed zamilczeniem dawności trzyletniey po Sttow jako nowych possessorow Lackowszczyzny wyniesiony wnosić y czym się od niego wymówić mogą.

Kiedy ten pozew po sprowadzoney za Dekretem kontumacyinym exekucyi y pokładaniem na Lackowszczyznie y žalobą wyraźną do Lackowszczyzny o zapłatę długu pierwszego Dekretem oczewistym Sądzonego równie debitora, jako y possessorow do rozsprawy pociągnął.

Kiedy za takowym pozewem tenże ar: 10. z Roz: 7. wyraźnie skonkludował, aby nowy possessor pierwszy mającemu przezyk z prawa skazany, płacił a sam swojej należności szukał na lftcu.

Więc kiedy idzie o satysfakcyą Dekretowi oczew: Trybun: pierwszemu od inkrypcyi zastawney czy to do pierwszego puydą zapozwu po Stcica przed tą inkrypcyą zastawną wyniesionego? czy to do zapozwu powtórnego po Starostow exportowanego w żadnym prawie obrony dla siebie ciż Starostwie nie znajdą do wymówienia się od zapłaty pierwszego długu owizem y przez sprawiedliwość y przez prawo natury y przez prawo Statutu zawsze obowiązani zostać muszą, jako nowi possessorowie do zapłaty a nie do wysłania na inne Dobra.

Objekcyja druga WW. Sttow przeciwko zapozwowi pierwszemu, że czasu possesyi swojej zastawney w summie sześciu tyśiacach za prawem zastawnym od Starostica wziętym trzymaney Piszczalo na Lackowszczyznie mimo wiedzę Starostica ten pozew położył, ergo nie jest żadnym pozewem.

R. 1mo Starostic stawa czemuż tego niemowi? niech wyzna w czyjej Folwark Lackowszczyzna był possesyi? kiedy pozew pierwszy podany: jeżeli nie u niego samego.

R. 2do Jeśli mało natym Piszczalo na dalszy tey objekcyi odwod idzie do juramentu, natym iako te prawo zastawne niebyło possesyonalne y za nim Lackowszczyzny nietrzymał kiedy pozew Starosticowi podawał.

R. 3tio W exolucyą prawa zastawnego do possesyi przez intromisyyą nieprzywoził, i ona przez żadną stronę non producitur.

R. 4to. Owszem, że niebył do possesyi przez Starostica dopuszczonym manifest W Piszczaly świadczy 1769. zanieiony, czytać.

Kwitacyja zaś na wsparcie teyże objekcyi WW. Sttow zażyta na blankiecie zapisana, kiedy tylo z summy sześciu tyśięczney, a nie z summy Dekretem sądzoney 10000. złtch kwituie, kiedy Lackowszczyznę od teyże summy sześciu tyśięcy, a nie 10000. uwalnia, kiedy z zapozwu o summę 10000. na Lackowszczyznie wydanego Stscica niewyzwala y onego nieumarza, kiedy najmnieyza cząstka teyże summy kwitacyą nietknięta, kiedy pierwszym Dokumentem salva o też summę zachowana, tą kwitacyą bynajmniey nienaruszona, ni skaffowana.

Jakże takową kwitacyą na co innego służącą naciągnąć, że ona od summy 10000. złtch Lackowszczyznę y Starostica uwolniła.

A jako zawod wielki przeciwko Dokumentom, tak niemnieyszy przeciwko prawu uczyniony, bowiem prawo.

Konst: 1538. pod Art. 17. z Roz. 7. konkluduje in hæc verba, przywileje y zapisy pospolite niemają być na inne rozumienie wykładane, jedno iako napisane są y tak jako same w sobie brzmią.

B

Więc

Więc interes W. Piſzczały o ſummę do Lackowſzczyzny tąż kwitacyą nierknięty z pierwſzeństwa ſwoiego nie poruſzonym jeſt intereſſem do zadzierżenia poſſeſſyi, lub odyſkania z niey ſummy cum altero tanto.

Daſza jak wielka jeſt konwikcyja pierwſzoſci długi od prawa zaſtawnego WW. Staroſtów do Lackowſzczyzny zaſzła wſpierająca tu ſię nie powtarza, gdyż jeſt produktem objaſniona.

Lecz co też przeciwko oney od WW. Staroſtów przy proſbie do kaſſaty zażądanej pewnego podano, owjzem jak wyſtępnie przeciwko prawu y Dekretom mówiono:

Punkt Drugi o mocy ich nie wzruſzoney konkludować będzie.

Trybunał Gł. W. X. Lit. Dekretem ſwym Oczewiſtym między innemi wyrckami ſummy rzeczoney 10000. złt. na Staroſcicu y Dobrach onego wſzelkich Piſzczałowi ſądzoney, za doyſciem lat Staroſcica omnimodam vindicationem temuż Piſzczałowi przez roſprawę ex termino taćto zaubeſpieczył.

1761. Febr. 27. Dekret Oczewiſty *Lgtur.*

Nagana więc w tey ſprawie Regeſtru Taktowego, a z niego konwikcyi na Staroſcica zaſzley przez WW. Staroſtów niebacznie uczyniona, jeſt zniewagą Dekretu Oczew: Trybunał: bez żaloby w nieſioną.

Wynieſli Staroſtowie żalobę do kaſſaty konwikcyi na Sttca ex termino taćto na ſiebie z przyłączonych Aktoratów zaſzley, lecz niemieli, nie mają, y mieć nie mogą do kaſſaty Dekretu Oczew: Trybunałſki: żaloby, a bez żaloby, że nic wygrywać nie mogą tak naucza Artk. 54. z Roz: 4.

Niemając y mieć niemogąc żaloby do kaſſaty Dekretu Oczew: Trybunałſkiego Regeſtr Taktowy na tę ſprawę z Staroſcicem wyznaczącego, jakże ſię poważyli naganiać w tey ſprawie Regeſtr Taktowy, a tym ſpoſobem mōwić przeciwko konwikcyom y żaloby do kaſſaty onych wynoſić.

Mōwią Staroſtowie, że po Dekrecie Oczewiſtym Konſt. 1764. titulo Regeſtr Taktowy zabroniła do niego wpisywać ſię w ſprawach tych, któreby za ſobą nie pociągały lezyi beſpieczeńſtwa Sądowego, ergo jako Regeſtr Taktowy, tak y Dekreta z niego ſą nieprawne.

B. Przepiſała gatunek ſpraw do Regeſtru Taktowego wchodzić mających rze: zona Konſt: prawda nie znegowena, ale Dekretow Oczewiſtych Trbłſkich nie kuęła.

Owizem taż Konſt. ſub titulo de valore Dekretow Oczewiſtych, aby one przez nikogo in ullum dubium wokowane y naruſzane niebyły, warował.

Więc kiedy Regeſtr Taktowy, Dekretem Oczewiſtym Trbłſkim na tę ſprawę oſadzony a Dekreta kiedy taż Konſt. Coronationis in omni circa inviolabile robur utwierdzone: godziłoſ ſię IWW. Staroſtom mōwić przeciw temu Regeſtrowi, y z niego zaſzłym konwik-

wikcyom na Dekrecie Oczew: Trblskim ugruntowanym *ile kiedy?*
Po wypadłym pierwszym na Sttca kotumacyinym Dekrecie ex termi-
no tacto, po odprawioney prawney za nim exekucyi, y po nie do-
puszczoney przez Sttca tradycyi, kiedy na powtórny Terminie
ex eodem Regestro z Starościcem zawołana sprawa, Starostowie
równie pozwani Aktoratu drugiego przeciwko sobie z Regestrow
sprzeciwieństwa łączyć niebronili, Aktoratu pierwszego nie burzy-
li, ipso facto sami za legalny uznali, na łącznie zgodzili się, y ko-
pią spraw przyjęli.

1772 lunii II. dnia Dekret Trybunał: na Sttca kontumacyiny, a z Sta-
rościami copiarum spraw *videatur*.

Podobnież na trzecim terminie o kontrawencyą Dekretom przypa-
dłym Sttcie Miń: Aktoratu rzeczonoego w Regestrach Taktowych
z Sttciem uczynionego nie burzyli, łączenia z sobą drugiego nieta-
mowali, owszem sami do niego przyłączywszy się spólnie z Sttciem
kondemnowali się.

1774. lunii 4. trzeci Dekret kontum: *videatur*.

Na czwartym Terminie Sttowie podobney śmiałości używszy mówili
o nieważność Regestru, stawali o odłączenie z temiż racyami nie-
prawnymi z któremi teraz stawają: cóż przecie zyskali, o to:

Trybunał Dekretem swoim, Dekret swóy pierwszy Oczewisty, a ra-
zem zaśłą konwikcyą za nie wzruszoną przyczynę wziawszy Akto-
rat z Starościcem w Regestrach Taktowych za legalny uznał, a do
niego drugi Aktorat ex decisione sua przyłączywszy proceder na-
kazał, ipso facto całą konwikcyą stwierdził, w dowod:

1775. Marca 3. d. Dekret Oczew: Trybunałski *Legatur*.

Niechże dopiero sami siebie Sttowie osądzą, jeśli słusznie mówili do
nsgany Regestru Taktowego, a za nim konwikcyi na dwóch Oczew-
wistych Dekretach wspierającey się, y jeżeli słusznie doma-
gali się pen na W. Piszczałe, Dekreta nie poruszone zaśły przewod
prawa tłumaczac.

A W. Piszczało na tym moc konwikcyi swojej kótko okazawszy, do dal-
szej przystępuje odpowiedzi, że wszelkie przeciwko teyże konwikcyi do
W. Piszczały poformowane przez Sttow pretensye, oraz żądane ua
zniewagę tradycyi actus Inkwizycyi, kalkulacyi, weryfikacyi wespól
z pretendowaną remijsą uchilone być mają.

Punkt trzeci to skonkluduje:

Okolo tey prawdy nietrzeba długiego namyslenia się na przekonanie,
w tey mierze WW. Sttow y ich żądań nie prawnych.

Cztery Dekreta Trblskie, jeden Oczewisty summę na wszelkich Do-
brach przysądżający, a na satysfakcyą onego trzy kontumacyine
captati temporis wskazami summ na Lackowszczyznie, z kilkakró-
tną tentacyą tradycyi do Lackowszczyzny za niemi czynioną nay-
przed przez Starościca, potym przez Sttow bronioną.

A te: że y pierwszeństwem od prawa zastawnego WW. Sttow za-
szczycone y mocą dwóch Oczewistych Dekretow Trybunał: wspar-
te, już się dowiodło.

A przeciwnie kiedy Sttowie przekonani zostają: że nic takiego nie mają, coby albo pierwszość ich prawa zastawnego wywiązało, albo złość konwikcyi Piszczaylińskiej wypróbowało.

Nadto kiedy Sttce na żadnym terminie warowania possessyi swojej zastawney Lackowiszczyzny iako w stopniu prawem przekonanego Sttca dzierzanej niezyskali, y kiedy im po tak silney konwikcyi Konst. 1726. titulo de securitate zyskiwać nie dozwalała *Legatur* taż Konstytucya.

Znali się oni być we wszystkich praw przekonanemi, a przeto w ostatku y sami WW. Sttowie, z społ-m z Sttciem luryzdatorom swoim a debitorem W. Piszczaly na ostatni stopien konwikcyi skondemnowali się, *w dowod.*

1774 Jun: 4 Dekret kontumacyiny cum forti executione non attento crimine captati temporis, a zanim obwielczenie do tradycyi wydane, oraz tradycya Urzędowa z Inwent rzem przez Urzędnika zjeżdżającego sporządzonym y pod pisany *Pytr.*

Pytać się więc należy? iakie z tą WW. Starostowie formułą: lub formować mogą, a dla czego też proią Inkwizycyi, kalkulacyi, weryfikacyi, oraz remisy przed Sąd Ziemi:

Czy: że nad proporcya procentu od summy 10000. cum altero tanto należącej objął W. Piszczalo: na cóż tu kalkulacya kiedy z Inwentarza podawczego ma Sąd wiadomość wielé intraty, na co weryfikacya, kiedy Urzędnik przysięgły już zweryfikował wszystko, co znalazł in fundo, i dopiero ten się Inwentarz przez W. Sttca wlewkowego Aktora reprodukuje: naco Inkwizycya? czy że Konwikcyom Sttwie opierali się, a z tą kryminalow i różnych akcyi byli powodem, a wizakci tey rezystencyi przez Zaby i Produkt nie wyparli.

Do czego Remissa ma być przed Sąd Ziemi: kiedy nietylko tych Aktow żądać, pretenzyi żadney przeciwko Konwikcyom rościć, lecz i sprawy formować o to do W. Piszczaly niemoga, bowiem że to wszystko zarazem ma być odjądzono i uchiloao Konkluduje Prawo, to j st:

Konst. 1726. titulo Exekucye in hæc verba: *Gdyby zaś circa ejusmodi executionem dla rezystencyi kondemnowanych osob, nastąpią zaboystwa, kryminaly, zabrania summ, Jupp. ledit um Ec.* takowych szkod i kryminalow jeżeli kondemnowanemu i Prawem przekonanemu, albo jego ass. clis st. na się jure victi ullatenus windykować nie będą mogli. Sąd takowe wszelkie pretenzye nullitate skasować, i uchylić absque juramento & sine Inquisitione mocen będzie. *Legatur.*

Do czego się tu ud. e zechcą Starostowie do Dekretu copiarum spraw, że przez użyczenie tey dyllacyi na kognicyi ich possessya została, a po kopij spraw jeden tylo Dekret kontumacyiny otrzymany na Starostow. Ergo rezystencya Starostom wolna była.

Ry. Nietrzeba na to odpowiedzi samo prawo odpowiada Art. 73 z Rozdz. 4. a mi nowicie Konst. 1726. titulo Dobra wskazami y przezyskami wskazane, że nowy possessor w stopniu skonwinkowanego bona jure victi dzierzający by jeden miał na sobie Dekret ultimæ convictionis powinien ulgac konwikcyi równey, *poietóre.*

Ze przez wzięcie dyllacyi copiarum spraw gradus decretandi nie przecina się, ani na nowo od kopij spraw rozpoczynać się powinien, *Legatur.*

Inaczej gdyby prawa niebyło, sądzić niegodziłoby się, boby kredytor przez odmianę possessorow, nigdyby do końca konwikcyi przewieść niemógł.

Ry. 2do. Kopia spraw przed ostatnim dekretem, wzięta niewstrzyniywała
exe

- exekucji do Lackowſzczyzny y niezabroniła, kiedy warunku poſſeſſyi niema.
- Coż kiedy po kopii ſpraw po trzech Dekretach jednym oczewiſtym, a dwóch kontumacyjnych na Staroſcica wypadłych y ſprowadzonych za niemi exekucyach Staroſtowie ſami kondemnowali ſię in captatum tempus, a tym ſamym równie convicti zoſtali.
- Ergo o pretenſyę z rezyſtencyi pochodzące według pomienionej Konſtyt: WW. Staroſtowie wiecznie milczeć a nie mówić powinni.
- Ani Dokumenta wlewkowe Kwitacyjne od W. Piſzczalle W. Staroſcicowi i wzajemnie od Staroſcica Piſzczalowi wydane ſłużyć mogą Staroſtom do zyskania Inkwiſycyi i dalszych żądań, oraz poformowanych pretenſyi ex reſiſtentia Konwikcyi unikłych, kiedy czasu Tradycyi Urzędowej a rezyſtencyi WW. Sttw na proceder i konwikcyą jeſzcze niebyła, tychże ugodliwych Opifow.
- Mogłyż one albo Sttm na śmiałość Rezyſtencyi przeciwko konwikcyom być przyczyną, albo W. Piſzczale z Urzędem na Tradycyi będącemu, do teyże Tradycyi przeſzkodą, kiedy na ten czas tychże Dokumentow niebyło, a bytność ich teraznieyſza, kiedy nie twierdzi iżby konwikcyą była nieprawna.
- Piſzczallo wydał wlewkę Staroſcicowi na Tradowaną ſobie poſſeſſyą Lackowſzczyzny, na pretenſyę do Sttw z Rezyſtencyi konwikcyom dopełnionej wynikła, na odzyskanie per przez Sttw w czasie teyże Rezyſtencyi zaſłużonych, i cały proceder ſwój z Sttm mianny, temuż Sttwi do dochodzenia wiał.
- A Stc wzajem opifał ſię ewinkować Piſzczallę od Sttw, jedno co dodawać do ewikcyi Dekretow ultimæ convictionis od prozekucyi Sttw.
1770. Julii 1. d. Dwa wzajemne przyznane ugodliwe Zapify *Legantur*.
- Coż z nich wypada? Raz że Ewikcyą Stca nie imna być powinna, tylo przez moc konwikcyi zupełney przy ugodzie i opifach ſobie wlaney.
- Powtóre, że Sttc mocą czego nabył pretenſyą, mocą konwikcyi, więc mocą oney i zaſtepować winien.
- Owoż kiedy zaſtepeca wlewkowy ſtawa z tą całą konwikcyą, Dekretami oczew: Trblmi wſpartą i gruntowną. Staje ſię Ewikcyą na umorzenie wſzelkich przeciwko Piſzczalle pretenſyi z Rezyſtencyi konwikcyom wynikła.
- Y kiedy ma ſobie wlaną pretenſyą do Sttw względem podziałanych ſzkod przy Tradycyi Piſzczalle, tym marnym nie umorzoną przeciwko Sttm ma Konwikcyą.
- Y nie ſłuſznieyſzego że Sttwie jako ſkonwinkowani niemocni rościć pretenſyą przeciwko Konwikcyom, a Sttc w ſtopniu Piſzczalle mocen dochodzić na gruncie teyże Konwikcyi pretenſyi Piſzczalliſkich. Tak bowiem
- Konfi: 1726. titulo *Exekucya* konkluduje: że ſkonwinkowanych przeciwko konwinkującym wſzelkie pretenſyę abſque Inquiſitione & juramento uchylane, a wzajem konwinkujących pretenſyę na ſkonwinkowanym w zupełności ſądzone być mają. *Legatur*.
- A zatyż jako żądana Actus contra convictionem daley niemogą z inſtancyi Sttw niſi prze infantia wlewkowego Aktora, lub W. Piſzczally tak Ewikcyą przez W. Stca opifana być moćna lub nie, wſzelako czy to ſkaſſowany, czyli utrzymany będzie Dokument Eviſtionis, Piſzczallo pociągnionym do tych pretenſyi być nie powinien, bo jeżeli Ewikcyą mocna, co i ſprawy niema z Piſzczallą, ale z Sttcem, czy ewikcyą zła o niego toć Sttc na Ewikcyą wzięte Dekreta wrócić, a WW. Sttwie przeciwko Dekretom mówienia poprzeſtać powinni.

Część Druga.

- Ze też opify ugodliwe jako nic innego nie znaczą, tylo ſatysfakcyą Dekretowi nie dopełnioną, tak one będący przyjęte, czyli odrzucone, ani WW. Sttw od ſatysfakcyi wymówią, ani W. Piſzczallę z poſſeſſyi przed ſatysfakcyą nie zrugują.
- Queritur: Trzymają ſię JWW. Sttwie tychże Zapifow ugodliwych między Sttcem a W. Piſzczallą na wzajem in ordine Konwikcyi do Lackowſzczyzny zaſzley, czyli nie.
- Jeżeli znają Sttwie Dokumenta ugodliwe za Dokumenta legalnie na Lackowſzczyznę zawarte, więc i obowiązkom ulegać powinni, idąc do Lackowſzczyzny. Jeżeli nieznają za Dokumenta, więc mocą Konwikcyi albo Lackowſzczyzny ſkonwinkowanej odſtąpić, albo ſatysfakcyą Dekretom do Lackowſzczyzny ſtoſującym ſię uczynić powinni. Bowiem przez też opify Lackowſzczyzna nie uwolniona od ſatysfakcyi.
- Rekognoskuie tę prawdę Sttcie przez dokument aſſekuracyiny W. Piſzczalle dany in hæc verba Summę Dekretem oczew: Trblskim w Ru 1761 Febr 27 d. Szadzoną y zaprzyſiężoną pro reali & liquo debito diſtinktim 10000 złt pot: za konwikcyę y expenſa Prawne y za wſzyſkie generaliter pretenſyę W. Oberſzleytnanta do mocy JW. Stty Miń: brata moiego oſob y do Miſci Ladzkowſzczyzny s b quæcung; tit: regulowane takż w ſpoſobie ręcznego długu dobrowolnie temuż W. Oberſzleytnantowi wyznaczyłem y opifałem. W dowod.

1775 Julii 1. d. Dokument affekuracyiny prtr.
Na czymże te sumnę przez dokument affekuracyiny wyznaną na satysfakcyę Dekretowi oczew: y konwikcyi opisaną zabezpieczył, na tychże dobrach Ladzkwoczynie konwikcyami przewidzionych. W dowod.

1775 Julii 1. d. jedney daty oblig prtr a wzajem tegoż dnia wlewek W. Starościcowi na konwikcyą przyznany legatur.
Cóż nato Stowie powiedzą mocen Starościc był opisywać te sumnę na Ladzkwoczynie czyli nie mocen.
Jeżeli mocen był za konwikcyą do Ladzkwoczyny regulowaną od Piszczały sobie przelaną opisać inekwitacyą do Ladzkwoczyny, toć Stowie iść nie mogą do Lackowoczyny nie oddawtzy summy.
A jeśli niemocen Starościc opisywać inekwitacyi do Lackowoczyny, więc niemocen y wlewku brać od Piszczały na konwikcyą do Lackowoczyny regulowaną.
A zatym wszelako czy opisy ugodliwe będą utrzymywane to za niemi jako z pierwszego długu wyptywającemi Stowie wypłacić sumnę winni z Lackowoczyny do którey i nekwitacya opisana.
Czyli niebędą utrzymywane tedy mocą konwikcyi w tym samym obowiązku zostawać powinni, w jakim zostawali przed temiż opisami, kiedy Ladzkwoczyna przewodami prawnymi skonwinkowana ni z konwikcyi przed Starostą niewymówiona y zapisami od satysfakcyi pierwszego długu niewyzwolona.
W reszcie osądzić dług Piszczaliński za pierwszy, WW. Starostow za pośledni, to będzie zgodnym z żalobami wszystkich stron rozpierających się to będzie wyrokiem z Art. 54. z Rozd. 4. zgodnym nic nad żaloby dodawać ani uymować niedozwalającym, będzie prawidłem prawa statutowego, że Oycowkie długi pierwey od Synowskich mają być znalezane y będzie pewnym wymiarem sprawiedliwości, że nikt niemocen Dobr konwikcyami obarczonych nikomu zawodzić.
Przeciwnie osądzić dług terazniejszy, za pośledniejszy inaczey nie można, chiba wyraży w affekuracyi należność rekognoskujące wygłozować, chiba wszystkie załoby z procederu wyrzucić i prawa Statutowego odstąpić, że nic na Sądzie nie ma być przydawano, ani uymowano, chiba WW. Sttom nakazać wyprzysiąc, że Oblig nie pochodzi z konwikcyi i wziętych kwitacyi.
Sprawa cała natym kończy się dać Sad z kąd Oblig pochodzi? czy jest Dekretowi satysfakcyi? czy nie ma, a Sttowienie slyszącemi nato uczynili się i żadney prostej iako przystoi, i należy rezolucyi niedali.
Ale do ustronnego udali się argumentu, że Sad sprawy między Stścicem a Piszczało niema wdawać się w kognicyą raz że kopii Spraw niebyło, powtóre, że między sobą opiali się roprawować inubiquinario foro potrzebie że kognicya wieczystego wlewku zachodzi, ergo remissa dari powinna do Ziem:
Owoż piękny argument W. Stw prosić remissy na sprawę, na który już jest Sad dany kilka Dekretami y ostatnim w terazniejszym Trble, do którey już są wzajemnie aktoraty połączone.
Nie jestże to jedno co prosić aby Sad wzajemnych dowodow nie słuchał aby temu co Starostowie powiedzieli wierzył, a co Piszczało powie odrzucił, toć nowego a w kraju nieslychanego trzebaby prawa na to.
Jeśli prosiłz sprawy Piszczalińskiej do Ziemstwa, a iakże żadałz przed kognicyą jego possessyi rehabicyi Lackowoczyny.
Lecz próżne to są zarzuty kiedy idzie o kognicyą satysfakcyi Dekretowi Trybunalk: zawiązały te ugodliwe opisy z obligiem zupełną Dekretowi satysfakcyą? czyli nie remissa po Dekrecie oczewistym, nie kopia i praw ale rozsadek być powinien w Trybunale.
Konst: 1647 pod Ar. 88. z Roz. 4. w sprawach osądzonych, które in executione zostają appellacye nieidą y dyllacye.
Jakże tę sprawę na remissę wydać wolney appellacyi, gdy ona jest po Oczewistym Dekrecie Trybunalkim.

Die 1793. Maja. Aprylis 13. Dnia Wykonaniem
Przyjezdu na Wernioje Imperatora Najjasniejszego
Imperatorowicza Jeronij Calez Pobjy.

Ex Libris Jozepta Coronice
Prefecti Pontis Palatinus
1793

Содержатель Книги
Мостовицки Минской
Осилъ Крѣшторо. Визѣ
БОРОМЕЦЪ

Rem. Jorgio & A.

Biblioteka Jagiellońska
słotr0025279

